

'O kadar inanmıştık ki gerçekten bin sene süreceğine'

ABONE OL

Google News

28 Şubat mağduru Demirsoy, "Af sonrası başörtüsü tamamen serbest olamaz diye düşündüm. O kadar inanmıştık ki gerçekten bin sene süreceğine. Başörtülü kimliği aldığımda, ilk derse girdiğim gün, her an biri beni dersten çıkaracakmış gibi gelmişti."

28 Şubat sürecinde başörtüsü nedeniyle okulu bırakan [Serap Demirsoy](#), af sonrası okula döndüğünde başörtüsünün tamamen serbest olamayacağını düşündüğünü belirterek, "O kadar inanmıştık ki gerçekten bin sene süreceğine. Başörtülü kimliği aldığımda, ilk derse girdiğim gün, her an biri beni dersten çıkaracakmış gibi gelmişti." dedi.

Türk siyasi hayatına "post modern darbe" olarak geçen 28 Şubat sürecinde yaşadıklarını AA muhabirine anlatan Demirsoy, 1996'da [İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi](#)'ne girdiğinde başörtüsüyle ilgili herhangi bir sorun yaşamadığını ve başörtülü fotoğrafının olduğu kimlikleriyle 2 yıl boyunca çok rahat bir şekilde derslere girip çıktığını söyledi.

Demirsoy, 1998'de kıyafet yasağıyla ilgili okulun kapısına

genelge asıldığını, yasağın uygulanabilir olmayacağını düşünmelerine karşın uygulamaya geçtiğini anlatarak, "Sınavlara yine de giriyorduk ancak her gün 'bugün göz yumduk ama yarın göz yummayacağız' gibi psikolojik bir baskıyla girdik." ifadelerini kullandı.

"Bir hoca bana 'sınava girmene gerek yok. Senin eylemlere gittiğini bildiğim için bıraktım zaten seni.' demişti. Yasak

resmen uygulanmadığı zamanda bile baskılar başlamıştı." diyen Demirsoy, dönemin rektör yardımcısı [Nur Serter](#)'in "başörtülü öğrenciler baskı yapıyordu." sözlerinin ikna odasında da dile getirildiğini ve bu iddiaların gülünç olduğunu kaydetti.

O dönem bu iddiaya kahkaha ile güldüğünü aktaran Demirsoy, [FETÖ](#)'cü öğrencilerin başörtüsüz fotoğraf verme taraftarı olduğunu, bunu da "Bu alanları boş bırakmayalım. Biz gidersek başkaları mı gelsin yerimize?" diye gerekçelendirdiklerini ve eylemlere katılmadıklarını belirtti.

"BAŞÖRTÜLERİNİ ÇIKARANLAR HİÇBİR ZAMAN RAHAT ETMEDİ"

Demirsoy, o dönem okulda bir öğrencinin başka bir öğrencinin boğazını keserek yaraladığını ve tutuklandığını dile getirerek, "Onu okula arabayla getiriyorlardı, sınav zamanı. Bizim girip giremeyeceğimizin belli olmadığı o sıkıntılı zamanda, adam öldürmeye teşebbüs eden kişi için bir araba, iki jandarma tahsis edilmiş. Adam öldürmeye teşebbüs edenden bile tehlikeliydim, sınava alınmamam gerekiyordu. O, elini kolunu sallaya sallaya girebiliyordu, çok rahat bir şekilde. Beni en çok yaralayan şey o olmuştur." ifadelerini kullandı.

Yeni dönem kaydı için okula gittiğinde kayıtların kendi fakültesinde değil rektörlüğün bulunduğu ana binaya alındığını, bunun nedeninin ikna odaları olduğunu öğrendiklerini belirten Demirsoy, şöyle devam etti:

"Sıraya girdim ama 'Sizi şu tarafa alalım, sizinle görüşüldü mü?' dendi. 'Ne görüşülecekti?' diye sorunca 'Sizinle görüşecek arkadaşlarımız' deyip beni bir yere götürdü görevli. Arkadaşımla beraber beklerken, 'tek tek görüşülecek' diye uyardılar. İçeri girdiğimde bir masanın arkasında [Türkan Saylan](#) ve psikolog olduğunu söyleyen bir kadın vardı. 'Hangi fakültesiniz, kaçınıcı sınıftasınız? Lisede nereden mezun oldunuz?' diye sorular sordular. '[İmam hatip lisesi](#)' deyince not aldılar, sonra 'İmam hatip mezunusunuz. İnsanlar bu okula çok zor giriyor. Yüksek bir puan gerekiyor.' diye konuştular. Ben de 'Benim için çok zor olmadı.' diye cevap verdim. 'Sizden istediğimiz sadece tek bir şey var; başörtüsüz fotoğraf.' dediklerinde onlara, 'Başörtülüysen neden beni tanıtan bir fotoğrafı

vermiyorum da başka birinin fotoğrafını veriyorum? Gidip perukla bir fotoğraf çektirsem o ben olmayacağım zaten. Ben açık fotoğrafı veriyorum. Okula başörtülü gireceğim öyle mi?' dedim. 'Okula girmenizde bir sorun olmayacak, siz sadece kimlik için fotoğraf verin' dediler. 'Ben beni tanıtmayan bir fotoğrafı veremem.' deyince 'O zaman öğrencilik haklarından yararlanamazsınız. Kaydınızı yapamayız.' dendi. 'Sorun nedir, ben neden bu halimle okula giremiyorum?' diye konuşunca 'Başörtünüzle insanları tedirgin ediyorsunuz. Baskı altında hissediyorlar kendilerini.' dedi, birisi. Ben de 'Kendi sınıfımda iki kişiyiz. Ben nasıl insanları tedirgin ediyorum olabilirim? Fotoğraf vermeyeceğim.' dedim ama ısrarla 'Öğrencilik haklarından faydalanamazsınız, okulu bırakmak zorunda kalırsınız. Nasıl gideceksiniz, nasıl döneceksiniz?' dediklerinde de 'Benim için çok önemli bir şey değil bu.' dedim."

İkna odasındakilerin bir yandan öğrencilere kaybedecekleri şeyleri söyleyip uyarıda bulduklarını diğer yandan da tehdit ettiklerini söyleyen Demirsoy, "(Bizi buradan atsanız da bu fikir okullarda devam edecek. Ne yaparsanız yapın devam edecek.) deyince çok sinirlendiler. Herhalde 'Biz söyleyeceğiz onlar da kabul edecekler.' diye düşünüyorlardı. Onlar açısından onur kırıcı bir şey olmalı, kendilerinin bu durumda olması. Ben Allah'ın yardımıyla o yaşımda çok ciddi bir karar vermişim, kimseye danışmadan. Ben karar verdikten sonra ailemi aradım mesela. 'Böyle bir şey var ne yapayım?' diye sormadım. Benimle konuştular. 'Ben de geri dönüyorum.' dedim." diye konuştu.

Demirsoy, bazı öğrencilerin ilk zamanlar sınıfın, sonra okulun kapısında, en son da Beyazıt Meydanı'nda başını açarak okula girebildiklerini belirterek, "Onları rahat bırakmadılar. Not ortalaması çok yüksek arkadaşlar vardı. Başörtülü olduğu için 50'nin üzerinde not alamayan arkadaşlarımız vardı mesela. Peruk takıp giden arkadaşların peruğunu çıkarmaya çalışanlar oluyormuş. Normal peruk takmayıp saçlı olan arkadaşların saçını çekmişler 'peruk mu değil mi?' diye. Başörtülerini çıkarırlar hiçbir zaman rahat etmediler." dedi.

"BAŞÖRTÜLÜ KADINLAR UCUZ İŞÇİ OLARAK KULLANILDI"

Demirsoy, 2011'de af çıktığında sorunun çözülmediğini düşündüğünü, "Tamamen serbest olamaz herhalde" düşüncesini taşıdığını vurgulayarak, şöyle devam etti:

"O kadar inanmıştık ki gerçekten bin sene süreceğine. Kamuda başörtülü çalışan imkansız bir şeydi gerçekten. O açıdan ikna olmuşuz. Başörtülü kimliği aldığımda, ilk derse girdiğim gün, her an biri beni dersten çıkaracakmış gibi gelmişti. Yine aynı tedirginlikle derse girdim. Çok değişmişti ortam. Aynı insanlar aynı dönemden devam eden hocalar bile değişmiş. O zaman düşman olan, yüzünüze bakmayan, sohbet etmeyen insanlarla konuşabildik sonrasında. Hep arkalarda gizleniyorduk başörtülü olduğumuz zamanlarda. 'Ne kadar görünür olmazsak o kadar iyi' diye düşünüyorduk. Aftan sonra çok rahat tartışabildiğimiz, kendimizi ifade edebildiğimiz zamanlar oldu sonrasında. Hatta 'araştırma görevlisi olmak ister misin burada?' diyen bir hocam oldu mesela. Onu duymak çok ilginç. Buradan atıyordunuz önce. 'Şimdi burada kalmak ister misin?' deniliyor."

Duruma "yasağın kaybettirdikleri telafi edildi" gözüyle bakılmaması gerektiğini aktaran Demirsoy, "Telafi edilmiş bir şey yok diye düşünüyorum. O okula girmiş olmam onun telafi edilmiş olması demek değil. Ben diplomamı aldım. Aldığımda neredeyse 40 yaşıma geliyordum. Şu aşamadan sonra benim bir yerde çalışmaya başlamam, bütün hayatımı değiştirmem mümkün değil." değerlendirmesini yaptı.

Serap Demirsoy, o zamanlar başörtülü kadınların bazı muhafazakar çevreler tarafından "Nasıl olsa bir yerde çalışamayacaksın, burada çalış." diyerek, ucuz işçi olarak kullanıldığını sözlerine ekledi.

"YARGI MAĞDURLARINA DA ÇÖZÜM BULUNMASI GEREKİYOR"

28 Şubat sürecinde Beyazıt'ta başörtüsü eylemine katıldığı için gözaltına alınıp 40 gün cezaevinde kalan [Ahmet Vehbi Şafak](#) da o dönem [Eskişehir](#)'de üniversite öğrencisi olduğunu belirtti.

Şafak, gözaltına alınıp tutuklanmasıyla ilgili şunları anlattı:

"Süreç devam ederken yaz tatili gelmişti. Haziranın ortalarında Beyazıt'ta tatil öncesi son bir basın açıklaması olacağı söylendi. Başörtü yasağını protesto etmek için İstanbul'da üniversite okuyan erkek kardeşimle oraya gittik. Basın açıklamasının sonunda bir anda arbede çıktı. Gözaltılar oldu. Biz de kardeşimle gözaltına alındık. Toplam 13-14 kişi alındı. Akşam, Vatan Emniyet'e götürüldük. Ertesi günü mahkemeye çıkacağımızı zannediyorduk ama orada üç gün kaldık. O zamanlar ortam bayağı gergindi. Üç gün kalınca endişelendik biraz. Yine de 'Mahkemeden çıkarsınız' deniyordu. Üçüncü günün sonunda mahkemeye çıktık. 13-14 kişiden sadece 3 kişiye tutuklanma çıktı. Biri bana, biri kardeşime, biri de genç arkadaşına. Biz 40 gün kadar [Bayrampaşa Cezaevi](#)'nde kaldık. Şiddet eylemine girişmediğimiz, polisle fiili bir şeyimiz olmadığı için ilk mahkemede salındık. Tutuksuz yargılamamız devam etti ve daha sonra da dava düştü."

Ahmet Vehbi Şafak, 28 Şubat sürecinde annesi ve kuzeninin de mağduriyetler yaşadığını söyledi.

Kuzeninin katsayı engeli ve başörtüsü sorunu nedeniyle yurtdışında okumak zorunda kaldığını ifade eden Şafak, "Kuzenim imam hatip lisesi mezunu olduğu için katsayı engeliyle karşılaşmıştı ve başörtüsü yasakları da devam ediyordu. Bu sebeple [Bosna Hersek](#)'te okudu. Annem de Adapazarı İmam Hatip Lisesi'nin kız bölümünde sözleşmeli öğretmenlik yapıyordu. Onun da sözleşmesi feshedildi ve öğretmenliğe devam edemedi. 28 Şubat'ı dolayısıyla aile olarak bir fiil yaşamış olduk." diye konuştu.

28 Şubat döneminde yaşananların ardından sürecin çok uzun süreceğini düşündüklerini ancak korktuklarının olmadığını dile getiren Şafak, "28 Şubat darbesinin yol açtığı sıkıntılar yavaş yavaş telafi edildi. Şu anda maalesef hapishanelerde hala FETÖ yargısı sonucu çıkamayan insanlar var. Başörtü yasağının kalkması olumlu bir şey tabii ki ama bu yargı mağdurlarına da bir çözüm bulunması gerekiyor. 20 yılı geçti yüzlerce insandan bahsediyoruz. Bu insanları mahkum eden çoğu hakim ve savcı, firarda ya da hapiste. Artık bu yargılamaların tamamen yok sayılması gerekiyor. Bu da hallolunca artık 28 Şubat'ın bu ülkenin tarihinde acı izleri silinmiş olacaktır." şeklinde konuştu.